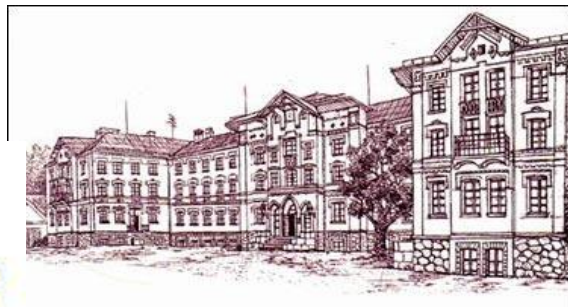

STARPBŪRĪDIS

Cēsu internātpamatskolas-rehabilitācijas centra avīze 2016.gada janvāris, marts Nr. 3 (27)

Mazs asniņš
lauž ceļu sev laukā
caur zemi
vēl nedaudz silto.

Drīz galviņu balto
cels sniegpulktenīši augšā
un stiepsies pret debesīm
sveikt spožo saulīti.

Šo asniņu, kam sniegpulkstenītis vārdā,
sauc vēl par pavasara vēstnesi možo,
jo pavasari pirmais tas steidz sagaidīt
caur zemi vēl nedaudz salto...

Ziema negrib mūs pamest, tāpēc ilgi gaidīto pavasari nākas gaidīt ilgāk. Tomēr, uzspīdot pirmajiem saules stariem, mēs uzreiz redzam pārmaiņas ap mums. Spītējot pirmajam salam, pirmās sniegpulkstenītes uzsmaida mums. Putnu sadziedāšanās paziņo pasaulei, ka ilgi gaidītais pavasaris nāk, bet ar maziem, lēniem soliņiem. Gaidot pavasari, mainās ne tikai daba, bet arī mēs-cilvēki. Katram no mums ir savs veids un apņemšanās, kā mēs izrādām savu sajūsmu par pavasara atnākšanu.

Skatoties caur skolas logu uz saules stariem, reti kuram nenas prāts uz mācīšanos un ieklausīšanos skolotajos. Apmocīti sēdēt skolas telpās, tā vien gribas skriet ārā, ieelpot pavasara smaržu, noķert pirmo saules staru.

Lai uzkrātu spēkus un atjaunotu enerģiju, līdz ar pavasari, skolēniem atnāk arī brīvdienas. Novēlu ikvienam, iet svaigā gaisā, būt pie dabas, sarunāties vienam ar otru, izmantot mazāk telefonus. Un galu galā-uzkrāt spēkus, jo patiesība līdz mācību gada beigām palicis pavisam maz. Lai jums visiem jauka atpūta!

Lauma Lāce
Latviešu valodas un literatūras skolotāja

ATGĀDINĀJUMS

Aicinu jūs ikvienu piedalīties **skolas mājas lapas www.csip.lv** un **skolas avīzes „Starpbrīdis”** tapšanā.
Avīzes un mājas lapas **uzdevums** ir atspoguļot **aktuālos skolas dzīves notikumus**.
Ja jums ir kas sakāms, atsūtiet savu ziņu, foto uz **epastu starpbridis-avize@inbox.lv**

AKTUALITĀTES

4.janvārī, pirmajā skolas dienā šajā gadā, “**Bitiņu**” grupā tika atklāta izstāde “**Radišanas stāsts**”. Pirmie ar izstādi iepazinās grupas bērni, kā arī otrdienas rīta svētbriža dalībnieki. Izstāde būs apskatāma līdz aprīlim.

3.februārī, mūsu skolu apmeklēja latviešu komponists **Didzis Rijnieks** ar programmu „**Uzmanību elektrība!**”

13.janvārī notika **4. - 9. kl. MEITĒNU PĒCPUSDIENA**.

13. janvārī mūsu pirmsskolas grupās viesojās **Valsts policijas** darbinieki. **Runcis Rūdis** pārrunāja ar bērniem

drošības noteikumu ievērošanas nepieciešamību.

15.janvārī mūsu skolas literārā pulciņa dalībnieki piedalījās Robertam Mūkam veltītā jaunrades darbu konkursa noslēguma pasākumā, kas notika Galēnu pamatskolā.

17.janvārī 7.kl. skolēni apmeklēja Rāmkalnu ražotni un Salaspils botānisko dārzu.

19.janvārī 9.kl. skolēni apmeklēja Valmieras tehnikumu un Valmieras drāmas teātri.

20.janvārī mūsu skolā notika **barikāžu atceres dienai** veltīts pasākums.

21. janvārī pirmsskolā notika projekta "**Runājošais māls**" pasākums. Pasākuma laikā bērni noklausījās ganiņa stāstu par pazudušo aitiņu, paši izveidoja savas aitiņas, cienājās ar dažādiem kārumiem un paši kļuva par ganiņiem savai izveidotajai aitiņai. Nodarbības vadītāja keramiķi - **Ingūna Briede, Dace Linde un Dina Sopule – Ķieģele.**

27. janvārī pirmsskolēni viesojās **Cēsu Centrālās bibliotēkas bērnu literatūras nodaļā.** Tur ar interesantu stāstījumu, mūs sagaidīja bērnu bibliotēkas vadītāja **Inese Majore.** Bērni ar lielu interesi noklausījās stāstījumu, pēc tam paši skatījās grāmatas un spēlēja dažādas spēles. Liela interese bija arī par LEGO galdu, kas atrodas bibliotēkā.

2.februārī 8.kl. skolēni devās uz Valmieras tehnikumu.

No **8.līdz 11.februārim** skolā notika **Draudzības nedēļa:**

- fotografējām savu draudzīgo klasi;
- Draudzīgais pasts;
- veidojām **plakātu – Draudzīgākā klase;**
- draudzības aktivitātes klasē;
- **noslēguma pasākums - Draugs, lai draugam spēku dod;**
- **diskotēka.**

Arī šogad mūsu skolas **6. - 9.kl. 37 skolēni** piedalījās vislatvijas "**Ēnu**" dienā **10.februārī.**

Skolēni bija izvēlējušies ēnot bankā "Citadele", Cēsu pašvaldībā, kafejnīcās, ziedu salonos, ugunsdzēsējus, policistus, mediķus, Cēsu Sporta skolas trenerus, Cēsu vēstures un mākslas muzeja darbiniekus, celtniekus u.c. Atbildīgā ir skolas karjeras pedagogs **D.Remsone**

16.februārī skolā viesojās **Eiropas brīvpriekšnieki** no Slovēnijas un Itālijas.

Pasākumu zālē uz tikšanos tika aicināti 7., 8. un 9.kl. skolēni.

26.februārī aicinājām apmeklēt vecāku dienas pasākumus:

PAMATSKOLĀ:

- *vecāku tikšanās ar skolas atbalsta personālu (sociālo pedagogu, psihologiem, skolotāju logopēdi);*
- *vecāku tikšanās ar mācību priekšmetu un internāta skolotājiem;*
- *skolēniem notika izglītojošas nodarbības par droša interneta lietošanu un karjeras izglītību;*
- *vecāku un pedagogu tikšanās ar karjeras konsultantu **Mārtiņu Geidi.***

PIRMSSKOLĀ:

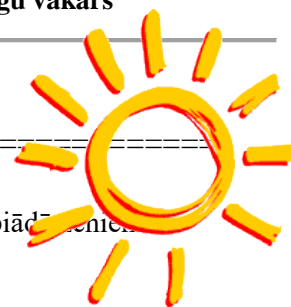
- *iespēja piedalīties kopā ar bērnu pirmsskolas aktivitātēs grupiņā vai ārā;*
- *vecāku tikšanās ar montesori pedagogiem Dinu Sopuli – Ķieģeli un Sarmīti Stivrīņu un pirmsskolas logopēdi Daci Lezdiņu;*
Tēma „Montesori praktiskās dzīves un valodas attīstības vingrinājumi”.

26.februārī literatūras pulciņa dalībnieki apmeklēja konkursa "**Kā apgūt citu valodu? Protot savu**" (J. Peteris) noslēguma sarīkojumu Šokolādes muzejā, Rīgā.

26.februārī 9.kl.skolēni apmeklēja izglītības izstādi – **Skola 2016**

3.martā Valmieras Kultūras centrā notika reģionālais integratīvais mākslas festivāls "**Nāc līdzās Vidzemē!**", kurš ir fonda "**Nāc līdzās!**" integratīvā mākslas festivāla 20. sezonas sarīkojums Vidzemē. Mūsu skolas 4.klases metalofonu ansamblis ar skaņdarbu "**Bimbo melodija**" kļuva par laureātu, un tālāk piedalīsies Rīgā festivālā "**Nāc līdzās Ziemassvētkos!**". To ierakstīs Latvijas Televīzija.

10.martā plkst.15.⁰⁰ 9.klasei **Pogu vakars**

APSVEICAM! **Armandu Zemīti** par iegūto **atzinību** starpnovadu mājturības olimpiādē "Zemīti".

Paldies skolotājam **K.Elbretram.**

IZRĀDE MUMS

23.februārī mūsu skolas 1.līdz 4.kl. skolēniem bija iespēja Vidzemes koncertzāles kamīnzālē noskatīties Cēsu novada dramaturģes Baibas Juknevičas lugu "**Nekādas kārtības.**"

Autore pati ir režisore, un viņas "aktieri" ir Skujenes un Kaives skolēni (jaunākais lomas Vilciņš atveidotājs apmeklē bērnu dārzu). Darbojās dažādi dzīvnieki viesnīcā, kurā nebija nekādas kārtības: sajauktas

istabas, pazudušas mantas. Visvairāk palaidņojās mērkaķi, arī lielais Vilks. Mums patika Papagailis un Vilks. Mērkaķi gribēja ar mums rotaļāties, svieta banānus skatītājiem, bija asprātīgi un jautri.

Marks Svīklis 3.kl.

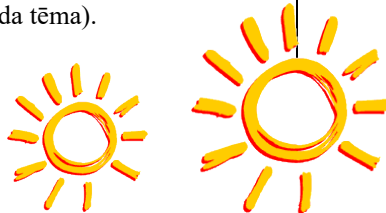
ŠOKOLĀDES MUZEJĀ

Latviešu valodas aģentūras jaunrades konkursa "Kā mācīties citu valodu? Protot savu." (J.Peters.) noslēguma un apbalvošanas sarīkojumā Rīgā Šokolādes muzejā 26.februārī piedalījās zīmēšanas un literāra pulciņa dalībnieki. Konkursam bija iesniegti 238 literārie darbi un zīmējumi no daudzām republikas skolām, arī no ārzemēm- Briseles un Lielbritānijas.

Katrs dalībnieks pierēģistrējoties saņēma zīmuli un pierakstu blociņu ar

Latviešu valodas aģentūras logo, kā arī garšīgu šokolādes konfekti-Lācīti ķepainīti vai Serenāde.

Nacionālā teātra aktrise Marija Bērziņa lasīja apbalvoto darbu fragmentus, dziedāja dziesmas latviešu un franču valodā, par valodas kļūdām runāja Kultūras akadēmijas profesors Raimonds Briedis, bet dzejnieks J.Peters atgādināja valodu apguves nepieciešamību. (Viņa citāts konkursa šī gada tēma).

Arita Mieze 5.kl.

DOMRAKSTI PAR STIKLA KALNU

Par tēmu "Ko gan es darītu, uzjājis Stikla kalnā?" savulaik domājis filozofs Roberts Mūks. Par šo tēmu bija aicināti padomāt arī skolu jaunieši, piedaloties dzejnieka un filozofa R.Mūka jaunrades konkursā.

Desmito gadu rīkotajā konkursā piedalījās 400 skolēnu no 70 skolām, tajā skaitā no Cēsu internātpamatskolas-rehabilitācijas centra. Skolēnus pievērsties literatūrai mudinājušas skolotājas Sandra Sietiņa, Lauma Lāce un Mirdza Lībiete.

Arita Mieze no 5.kl. stāsta, ka sarunas par literatūru turpinājušās arī

brauciena laikā uz Latgali, kur Galēnu pamatskolā notika konkursa noslēgums. Galēnos iebraucām laikus, paguvām ieskatīties R.Mūka muzejā, par to pastāstīja muzeja vadītāja un konkursa rīkotāja skolotāja Marta Binduka.

No mūsu skolas konkursā atzinības rakstus un dāvanā grāmatu saņēma Jānis Blaus, Jānis Logins un Samanta Oša, Sindija Bierne, Asne Purmale un Arita Mieze, kura konkursam bija iesūtījusi visvairāk dzejoļus un prozas darbus. Nemaz nav jājāj Stikla kalnā, tepat mājās un skolā var paveikt labus darbiņus, tā sakot Jāņa Logina skolotāja. Samanta

Oša visu iedomāto par savu Stikla kalnu pabeidz ar rindiņām: "Ļoti gribu, sirsniņa jūt, dzimtenes Latvijas lepnums būt!"

"Ja rūķītis kādu vakaru atnāktu pie manis, es viņam klusi pačukstētu, ka visvairāk vēlos būt vesels. Cik es būtu laimīgs, ja varētu dzīvot kopā ar tēti un māmiņu, un mazo brālīti. Bet jānācās internātskolā, jādzer zāles, jāiet uz pārbaudēm slimnīcā, tāda ir viena no trim vēlēšanām, par kurām rakstīja Marks Svīklis (3.kl.). viņš un skolasbiedri E.Bierne, A.D.Reinis, L.Alksnīte, kā arī H.Mieze no R.Mūka konkursa rīkotājiem saņēma pateicības un dāvanā grāmatas.

Literatūras pulciņa skolotāja Mirdza Lībiete

ATCERAS GRĀMATNIEKU JĀNI OZOLU

Mūsu skolas literatūras pulciņa dalībnieki Raiņa un Aspazijas gadā uzzināja arī to, ka dzejnieku darbu popularizēšanā pirms vairāk nekā gadsimta iesaistījās piebalzdēns, grāmatnieks Jānis Ozols. Viņa iekārtotā tipogrāfija un grāmatnīca

atradās Cēsis, Rīgas ielā. Te varēja iegādāties Raiņa dzeju "Vētras sēja", Aspazijas "Sidraba šķidrautu". Gadu pēc 1905.gada revolūcijas soda ekspedīcija grāmatu izdevēju un revolucionāru Jāni Ozolu nošāva netālu no Cēsu stacijas.

Skolotājas Mirdzas Lībietes rosināti, pulciņa dalībnieki ar svecēm un ziediem, 2.februārī devās netālu no skolas- uz Bērzaines kapiem, lai pie Jānim Ozolam veltītā pieminēkļa godinātu grāmatnieku viņa 110.nāves dienā.

Arita Mieze 5.kl.

ĒNU DIENA

10.februārī es un Samanta piedalījāmies Ēnu dienā. Mēs ēnojām nepilngadīgo lietu inspektora I.Timofejevu un O.Ozoliņu. Sākumā devāmies pie Cēsu policijas priekšnieka A.Pāzes. Liels pārsteigums bija par to, ka bijām 12 meitenes un neviena puisis. Katru no mums norīkoja doties pie sava policista, ar kuru kopā mēs pavadījām visu Ēnu dienu. Mums jāva piedalīties un braukt līdz uz

izsaukumiem. Policisti izbrauc ne tikai uz izsaukumiem, bet vada arī dažādas lekcijas, piemēram, mums bija iespēja doties līdz inspektora O.Ozoliņai uz Cēsu 2.pamatskolu, kur viņa vadīja lekciju skolēniem par dažādam atkarībām. Apmeklējām un redzējām, kā darbojās pirkstu nospiedumu laboratorija.

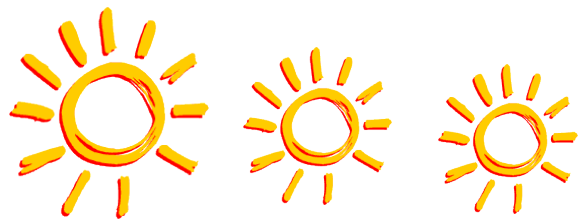
Mēs secinājām, ka policista darbs sastāv no humora, smaida, bet tajā pašā laikā nepieciešama arī stingrība.

Dienas beigās dalījāmies ar saviem iespaidiem un emocijām.

Latvijā ir tikai divas skolas, kurās ir iespēja apgūt policista profesiju. Daudzi jaunie kursanti nespēj nokārtot psiholoģisko testu, kurā ir ap 500 jautājumu. Ja ir vēlme kļūt par policistu, nedrīkst būt nekādu pārkāpumu.

Sindija Bierne 8.kl.

JA PULKSTENIS IETU ATPAKAĻGAITĀ...

Ja pulkstenis ietu atpakaļgaitā... Tad zeme lēnām grieztos uz otru pusi, mūsu dzīve no 9.klases aizceļotu atpakaļ bērnības gados. Pulkstenis ik minūti, rādītu mūsu senos un brīnišķīgos piedzīvojumus bērnudārzā, pagalmā, mājās. Mums vairs nebūtu smalko viedtālrunu un citu mantu, kas pieder šobrīd. Mums būtu svarīgi tikai draugi, kam, āra ejot, iedot rociņu. Varētu atkal spēlēties leļļu mājā, iztēloties, ka, peldoties tukšā baseinā, esam lieli, pieauguši cilvēki, kuri peld kā milzu vaļi...

Pulkstenis laiku neizjūt, to izjūtam mēs tik ilgi, cik ilgi dzīvojam. Maziem esot, katru laika brīdi izjutām kā nozīmīgu. Ja pulkstenis ietu atpakaļgaitā, mēs vēlreiz varētu to pārbaudīt. Vai nu lītu lietus, vai būtu dubļi, mēs noteikti atkal ietu ārā, priesētos un atkal negribētu doties mājās.

Es nokļūtu bērnudārza grupiņā “Pūcītes”, kur strādāja ļoti jauka audzinātāja Anita. Es nonāktu nelielajā stūrītī, kur mums, meitenēm bija izveidota “frizētava, pinām matus bizītēs, mazgājām tos pa jokam ar šampūnu. Atceros vēl šodien to

brīdi, kā mēs pierunājām audzinātāju būt par mūsu modeli, lūdzāmies kā trakas, kamēr Anita piekrita. Viņa pēc mūsu aizrautīgās darbošanās izskatījās pēc apfrizēta pūdelīša. Es dzirdētu vēlreiz meiteņu skaļos smieklus, kas nodārdēja grupiņu. Jā, es labprāt atgrieztos Raunas bērnudārzā, jo tas bija labi un jautri pavadīts laiks, tāpat satiktas vislabākās auklītes un audzinātājas.

Un tomēr pulkstenis neapstājoties iet tālāk, nevis atpakaļ. Varbūt pēc kāda laika atkal varētu pasapņot par to, ja pulkstenis ietu atpakaļgaitā...

Madara Rolava 9.kl.

MĀKONĪŠA CEĻOJUMS

Reiz dzīvoja kāds mazs mākonītis-ne pārāk liels, ne pārāk mazs. Viņš dzīvoja lielā mākoņu mājā kopā ar tēti, mammu un diviem mazākajiem brālīšiem.

Viss bija labi, bet kādā dienā viņa tētis neatgriezās mājās. Mākonītis sabijās ne pa jokam. Tā nebija vēl nekad noticis, mākonīša tētis visu mākoņu valstību taču pazina kā savu māju! Mākonītis no pārdzīvojuma

neko neēda, visu laiku dzīvoja pa savu istabu, līdz neizturēja un, paņēmis ceļamaizi vienai dienai, devās meklēt tēti.

Viņš lidoja un lidoja, līdz nonāca vietā, kur ceļš bija nosprostots. Tikai pēc brīža mākonītis saprata, kāpēc tur bija tāds sastrēgums. Sāka pūst neizturami stiprs vējš un mazo mākonīti parāva līdz. “Palīgā! Palīgā!”, mākonītis izmisis sauca.

Pēkšņi no kaut kurienes parādījās viņa tēvs-gauži piekūsis un ļoti izspūris. “Ko tu šeit dari?” vārgi jautāja mākonīša tēvs. “Lidoju meklēt tevi,” apņēmīgi atbildēja mākonītis.

Pagāja krietns laiks, tomēr vēl vakarā viņi pārguruši atgriezās mājās. Beidzot atkal visa ģimene bija kopā un dzīvoja laimīgi tālāk.

Jānis Šnoriņš 6.kl.

MĀKONĪŠA CEĻOJUMS

Reiz dzīvoja mazs mākonītis. Viņam vienīgajam bija zelta maliņa. Visi pret to izturējās slikti, kaut gan mazais mākonītis vienmēr citiem palīdzēja un nekad neteica ļaunus vārdus.

Reiz viņš neizturēja un, sagaidījis tumsu, devās prom. Visi pārējie mākoņi gulēja un nemaz nepamanīja, ka mazais aizlido.

Viņš lidoja pa melnajām debesīm un meklēja kādu vietu, kur neviens viņu neapsaukātu un neiekaustītu.

Pēkšņi uzausa saule. Saulīte redzēja, ka mazais, zeltītais

mākonītis lidinās viens pats un ir bēdīgs. Saule viņu uzrunāja: “Kāpēc, mākonīt, esi tik bēdīgs?” Mākonītis atbildēja: “Visi man dara pāri tikai tāpēc, ka esmu citādāks, un es tagad meklēju kādu vietu, kuru varēšu saukt par mājām.” Saule domīgi atteica: “Dažreiz nav slikti, ka esi atšķirīgs. Vai tev tiešām nav neviena drauga?” “Bija jau gan, tikai viņš vairs nav mans draugs, “mākonītis skumji piebilda. “Es zinu kādu īpašu un ļoti jauku vietu, bet tev pašam tā būs jāatrod, “ saule uzsvēra.

Mākonītis lidinājās, lidinājās kādas četras nedēļas. Kad viņš jau bija gandrīz zaudējis cerību, pēkšņi ieraudzīja kaut ko zeltainu un skaistu, dzirdēja labus vārdus un uzslavas. Viņam priekšā bija vārti, un pie vārtiem sēdēja zelta putns. Putns, neko nejautājis, ielaida iekša zelta mākonīti. Te mākoņi bija līdzīgi, jo visi bija zeltaini.

Viņš ienācis teica: “Tagad es esmu mājās.” Mākonītis pārējiem izstāstīja par savu ceļojumu un, protams, ieguva jaunus draugus.

“DZĪVE KĀ PALETE, RAIBA UN KRĀSAINA...”

(J.Rozentāls)

Kas tā tāda dzīve ir? Varbūt kāda rotaļlieta, ar kuru spēlēties un runāties? Varbūt tā ir tauriņš, kas tik raibiem un krāsainiem spārniem uzlido augšā? Vai tā varētu būt saule? Cik garš saules stars, tik gara dzīve? Nē, nedomāju vis...

Mana dzīve iesakās ar spožu sauli, ar siltiem un mīļiem sveicieniem. Es nokļuvu citā pasaulē... Pasaulē, kur visapkārt ir visdažādākās krāsas. Šeit es spēru pirmos soļus, pār lupām nāca pirmie burti, pirmās zilbes, vēlāk

arī vārdi. Lai arī vienmēr tiku atbalstīta, arī gadījās kāda melnā diena. Ne viss dzīvē ir ideāli.

Izskanot vārdam “skola”, es sajūtu bailes, izmisumu, stresu. Skolā iegūstu jaunus draugus, iegūstu zināšanas. Dzīvei pamatus ieliekam, sēžot skolas solā. Tālāk mums jātaisa māja pašiem. Kādu uzcelsi, tāda dzīvosi.

Laikam ejot, mainās arī gadalaiki. Latvijā ir skaistākas vasaras, viskrāsainākie rudenī, visslapjākie pavasari un

visbaltākās ziemas. Latvija-mana dzimtene, manas mājas.

Dzīvē galvenais nodzīvot tā, kā vēlies tu pats-ar smaīdu sejā, ar krāsainām domām un ar cilvēkiem, kas ir ar tevi ne tikai jaukos brīžos, bet arī tad, kad ir grūti. Dzīvē pēc sevis atstāj kādu, kurš mīl savu dzimteni, savus vecākus un mīl savu dzīvi. Dzīvi nevis dzīvo, bet baudi, jo tik brīnišķīga iespēja vairs netiks dota!

Lelde Līce 7.kl.

“DZĪVE KĀ PALETE, RAIBA UN KRĀSAINA...”

(J.Rozentāls)

Dzīve ir krāsaina. Tā nekad nav vienāda. Dzīve ir kā mozaīka. Dienas aiziet un neatgriežas. Pagātņi vairs nekad neizdzīvosi. Dzīves laikā var jebkas atgadīties vēlreiz. Kāds var aiziet, kāds var atnākt. Tu nezini, kas notiks šodien, rīt, aizparīt, tāpēc ir jēga dzīvot krāsaini.

Dari to, ko tu vēlies panākt savas dzīves laikā, nevis to, ko tev kāds cits uzspiež. Realizēt savas dzīves laikā visus savus sapņus.

Paveic to, kam tu esi radīts. Dabā melnā krāsa man asociējas ar visu tumšo. Zaļā ar visu, kas aug, izaug...

Dzeltenā? Tā man asociējas ar visu silto, sauli... Baltā ar visu auksto, ar lielo salu, ar dziļu sniegu.

Katra diena ir kā jauns sākums. Tā neatkārtojas, nekad nav vienāda. Krāsas mainās uz katra soļa.

Dagnis Palsis 7.kl.

VĒSTULE MĀMIŅAI

Es vēlos, lai tu esi klāt,
kad sirds man sāp.
Bet tu esi tālu,
Un es nobirdinu asaru sāļu.

Tik sāļu kā jūra,
kas atgādina, cik patiesība sūra.
Māt, nemāni likteni,
Tev jābrauc atpakaļ uz dzimteni!

Paiet nedēļas, mēneši un gadi,
Pazuduši man visi radi.
Esi palikusi man viena,
bet starp mums aug neredzama siena.

Es katru dienu raudu
Tu neredzi, kā es augu.
Es nežēloju sevi
Es vienkārši gaidu tevi!

Sindija Bierne 8.kl.

BĒRNĪBA

Manas bērņības atmiņas krāsainās
Kā paleta dzīves rokās.
Ir bijušas krāsas pelēkas,
Kas atgādina sāpīgās mokas.

Senā ābolkūkas smarža
Tagad vēl jūtama šķiet.
Bet kaut kas ir mainījies,
Jūtu, jūtu mazliet.
Laimīgo mirkļu netrūkst,
Saku, patiešām tā ir.
Jo mana krāsu kastīte
Ir bērņības laimīgā sirds.

Arita Mieze 5.kl.

KO ES GRIBĒTU...

Man ir daudz labu draugu gan skolā, gan mājās. Kad es esmu mājās, dodos pie draugiem. Mēs spēlējamies un darām arī blēņas. Mēs sportojam, metam kūleņus, lecam, cik tālu vien var un piedalāmies sacensībās ar riteņiem. Daudzreiz arī nokrītam. Citreiz izdomājam paši savas spēles un lasām grāmatas. Mēs esam dažādi. Viens draugs ir jautrs, otrs mīļš, trešais smieklīgs. Un visiem ir jautri, ka esam dažādi!

Es gribētu vienmēr būt draudzīgs un godīgs. Mūsu klases kolektīvs ir draudzīgs, kaut esam 13 bērni, un visi ir tik dažādi! Četri-Marks, Jānis, Patrīcija un es darbojamies literatūras pulciņā, vienmēr ierodamies laikā un cenšamies klausīt skolotāju. 9.oktobrī bijām Dikļos konkursa "Bērnu literatūras maģija 2015" noslēguma sarīkojumā. Man bija prieks, ka satiku dzejnieku Viku, jauno rakstnieci Lauru Dreizi, kā arī mākslinieci Astru Mariju Reini, "Sises" grāmatas autori. Bijām arī

Vika pasaku parkā. Tur man ļoti patika. Brauciens uz Dikļiem mums bija balva par piedalīšanos konkursā.

Skolotāja mūs mudināja piedalīties R.Muka piemiņas konkursā, lai varētu braukt uz Galēniem. Nekad neesmu bijis Latgalē. Ceru, ka kādreiz dzirdēšu, redzēšu un varbūt iegūšu kādu jaunu draugu. Tematu "Ko es darītu, ja uzjājis Stikla kalnā" saprotu tā, ka jādara labi darbi, ja ir iespēja. Man pagaidām labi jāmācās, labi jāuzvedas un nedrīkst darīt citiem pāri

GLEZNOŠANA

Uz auduma uzvelku svītru,
Saule man saka "Labrīt."
Uzlieku melnu pleķi,
Un gleznā tukšums mīt.

Pēc tam uzklāju baltu, -
Nu mākonis attēla priekšā.
Un šajā milzu dūnā,
Sēž krāsu pazinējs iekšā.

Arita Mieze 5.kl.

LAIKS

Laiks aizpeld kā mākoņi debesīs,
Nav, kas atgriež to.
Un nepamanāmā klusumā,
Tas tālumā aizklejo.

Kur gan paliek laiks,
Ko nodzīvojām mēs?
Vai kā putns, spēcīgs un skaists,
Aizceļo tālajās zemēs?

Arita Mieze 5.kl.

Avīzes redkolēģija:
Sindija Bierne, Samanta Kondratjeva, Samanta Kalīte,
Viktorija Oriehova, Vanesa Jaunbrāle, Jasmīne Hmeļinska, Daniela Priedniece
Skolotājas: Lauma Lāce, Veronika Ovčiņņikova

Paldies par ieguldīto darbu avīzes tapšanā skolotājām Sandrai Sietiņai, Mirdzai Lībieteī un Iritai Dvinskai!